

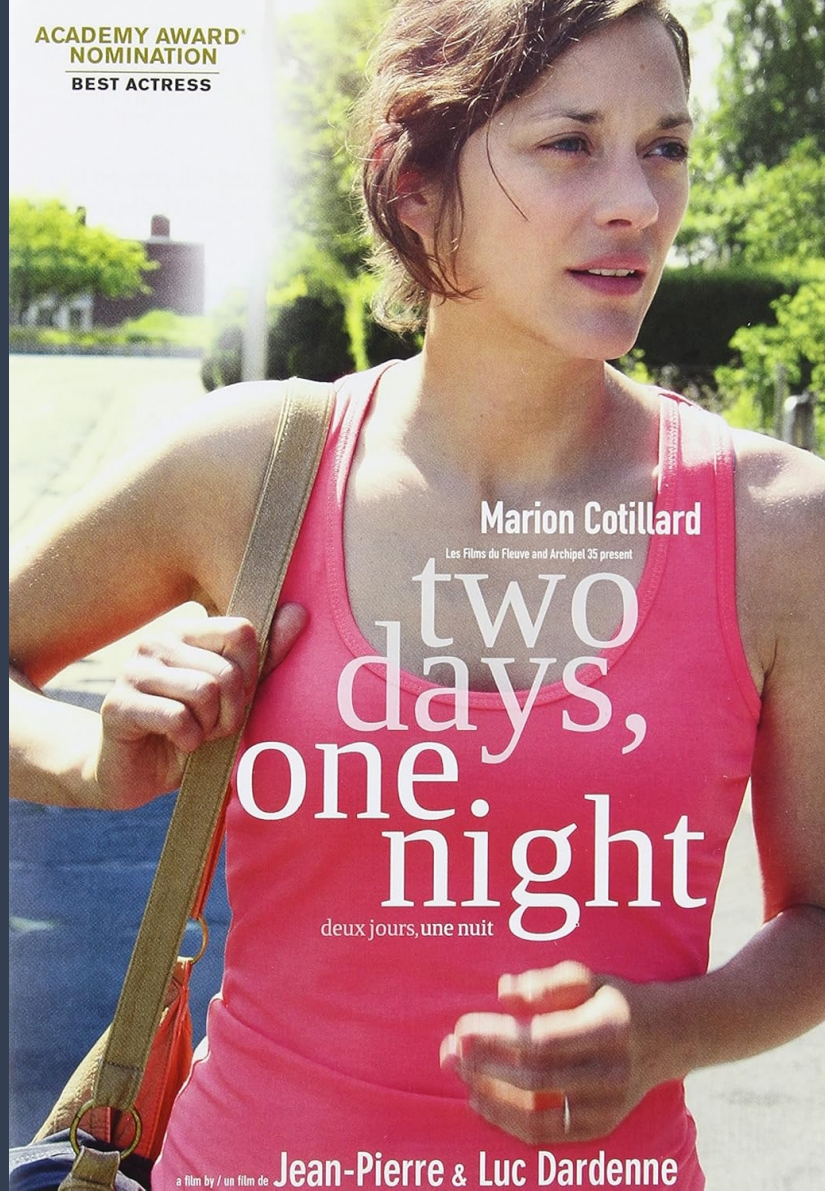
ΑΓΩΝΙΑ
ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΚΗ
ΕΠΙΣΦΑΛΕΙΑ

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ
Και στο χώρο
δουλειάς

ACADEMY AWARD[®]
NOMINATION
BEST ACTRESS

ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ

ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ

ΜΙΑ ΠΛΟΥΡΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΥΡΩΠΗ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ
ΑΓΟΡΩΝ

Δύο Ημέρες, Μία Νύχτα

Των αδελφών Νταρντέν (2014)

Βέλγιο, Λιέγη. Σήμερα.

Η Σαντρά επιστρέφει στο μικρό εργοστάσιο φωτοβολταϊκών όπου εργαζόταν, μετά από μια πολύμηνη αναρρωτική άδεια.

Κατά την απουσία της, ο εργοδότης συμφώνησε με τους υπόλοιπους εργαζομένους να εργάζονται υπερωριακά, προκειμένου να καλύψουν την παραγωγή. Σε αντάλλαγμα, θα έπαιρναν μπόνους.

Τώρα που η Σαντρά ζητά να επιστρέψει, ο εργοδότης θέτει ένα δίλημμα: *«Να την επαναπροσλάβω — κι εσείς να χάσετε το μπόνους σας; Ή να την απολύσω — και να πληρωθείτε κανονικά;»*

Στην ψηφοφορία οι εργαζόμενοι επιλέγουν το μπόνους τους. Αλλά...

ΝΙΠΤΩ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΟΥΚ ΕΧΩ

Το μπόνους ή τη Σάντρα

- Τα έχω υπολογίσει , συγγνώμη αλλά δεν...
- Κάνω μια νέα αρχή μετά το διαζύγιο μου
- Η κόρη σπουδάζει και κάθε μήνα θέλει 500-600 ευρώ
- Είναι το γκάζι και το ηλεκτρικό μιας χρονιάς
- Η στέγη κατεβάζει λάσπη , πρέπει να χτίσουμε κι ένα τοιχάκι
- Όλοι κάνουν μια δεύτερη δουλειά για να τα βγάλουν πέρα, άλλος μαύρα, άλλος όχι (πλακάκια, βαφή αυτοκινήτων, προπόνηση...)
- Ποσοι έχουν συμφωνήσει να χάσουν το μπόνους; ποιοι;
- Δεν ντρέπεσαι που μας ζητάς να χάσουμε τα λεφτά που δουλέψαμε;
- Εμείς θέλουμε να δουλέψουμε λίγο παραπάνω , για να πληρωθούμε παραπάνω!

Θέλω να ψηφίσω υπέρ σου. Αυτό λέει ο Θεός μου. Να βοηθάω τον πλησίον. Δεν είναι το μπουνους που με εμποδίζει. Ο Ζαν Μαρκ θα μάθει. Θα μιλήσει για τα λάθη μου στη συγκόλληση. Και τότε δεν θα ανανεωθεί η σύμβασή μου τον Σεπτέμβρη

Με ένα μισθό ζούμε. Αν η πλειοψηφία σε στηρίξει, θα καταστραφώ. Αλλά σου εύχομαι... (κλείνει την πόρτα)

- Δεν πρέπει να κλαίω
- Δεν θέλω να με βλέπουν τα παιδιά να κλαίω
- Θέλω να κοιμηθώ
- Χτυπάει το τηλέφωνό σου - ...
- Τα παρατάω, νιώθω σαν ζητιάννα, σαν κλέφτρα
- Εξαιτίας μου μάλωσαν. Εγώ είμαι η αιτία της βίας.
- Νιώθω μόνη
- Δεν αξίζω τίποτε
- Νιώθω ότι θα χωρίσουμε. Δεν με αγαπάς. Με λυπάσαι.
- Έχει δίκιο ο Ζαν Μαρκ. Δεν μπορώ να τα καταφέρω, δεν είμαι πια παραγωγική
- Κι αν νικήσω στην ψηφοφορία, πώς θα αντικρίζω μετά στη δουλειά εκείνους που θα με βλέπουν ως αιτία που έχασαν το μπονους τους;

- Δεν θέλω να μείνεις άνεργη , αλλά θέλω το μπόνους μου, το χρειάζομαι
- Δεν το αποφάσισα εγώ να χάσεις το μπόνους σου
- Ούτε κι εγώ
- Μπες στη θέση μου
- Μπες στη δικιά μου
- Κανονικά θα έπρεπε και να πληρώσει ο Ντυμόν το μπόνους και να σε προσλάβει ξανά

Ή το μπόνους ή τη Σάντρα

- Δεν γίνεται και τα δύο! Η κρίση... ο ανταγωνισμός από την Ασία
- Μπορεί να απολυθούν άλλοι, αν δεν απολυθεί η Σάντρα
- Αφού βγαίνει η δουλειά με 16, γιατί να πάρω και τη Σάντρα;
- Άλλο μπόνους κι άλλο μισθός...
- ... άλλο υπερωρίες κι άλλο μπόνους
- Θα είναι η Σάντρα αποδοτική τώρα πια;
- Εγώ δεν είπα αυτό, ποιος σου το είπε, ο Ζαν Μάρκ είπε, τηλεφώνησε

- Γιατί η εργοδοσία δεν παίρνει η ίδια την απόφαση και τη μεταφέρει στους εργαζομένους;
- Τι ζητά πραγματικά η Σαντρά από τους συναδέλφους της; Μία ψήφο;
- Ποιοι υποστήριξαν τη Σαντρά και τι κοινά χαρακτηριστικά είχαν; Ποιοι όχι; Γιατί;
- Όταν η Σαντρά λέει «Πόσο θα ήθελα να ήμουν έτσι», ακούγοντας το πουλί να κελαηδά, τι εννοεί;
- Τι επιθυμεί η εργοδοσία με την τελική αντιπρότασή της; Πώς νιώθει μετά την απόρριψη η Σαντρά; Γιατί;
- Είναι αυτή η Ευρώπη που ονειρευόμαστε; που δικαιώνει τις αξίες της;

- «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ» ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΥΠΟ ΕΚΒΙΑΣΜΟ
- ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ, ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
- Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ, ΜΕ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΟΥ
- ΒΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΟΤΗ, ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΗΓΟΥ, ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ, ΤΟΥ ΓΙΟΥ...
- Η ΠΙΕΣΗ ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΩ
- Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΡΙΣΗ
- ΚΑΙ Ο ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΣΙΑΤΗ
- ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΦΤΑΙΝΕ...

Παλέψαμε γενναία

Είμαι χαρούμενη

Ερμηνευτικό σχόλιο για την ταινία Δύο Ημέρες, Μία Νύχτα

Η ταινία *Δύο Ημέρες, Μία Νύχτα* των αδελφών Νταρντέν καταγράφει, με κινηματογραφική αυστηρότητα και ανθρώπινη τρυφερότητα, μια μικρή αλλά ηθικά τεράστια διαδρομή: την προσπάθεια μιας γυναίκας να κρατήσει τη δουλειά της, ζητώντας από τους συναδέλφους της να θυσιάσουν το μπόνους τους. Η Σαντρά, ευάλωτη από την πρόσφατη κατάθλιψή της, έρχεται αντιμέτωπη με μια κοινωνία όπου οι εργασιακές σχέσεις δεν λειτουργούν συλλογικά αλλά ως ατομικές ανταλλαγές συμφέροντος. Η εργοδοσία μεταθέτει την απόφαση στους εργαζόμενους, κρύβοντας τη βία της πίσω από μια ψευδοδημοκρατία. Οι συνάδελφοι, φτωχοί και φοβισμένοι, καλούνται να διαλέξουν ανάμεσα στην επιβίωση και την αλληλεγγύη.

Ερμηνευτικό σχόλιο για την ταινία Δύο Ημέρες, Μία Νύχτα

Η ταινία εκθέτει με ειλικρίνεια μια Ευρώπη που έχει απεκδυθεί τον ανθρωπιστικό της μανδύα και έχει ενδώσει στον ωμό ατομικισμό. Η πιο βαθιά της φράση ίσως να είναι εκείνη που ψιθυρίζει η Σαντρά όταν ακούει ένα πουλί να κελαηδά: «**Πόσο θα ήθελα να ήμουν έτσι**». Στον κόσμο που περιγράφεται, η ελευθερία, η ανεμελιά και η χαρά μοιάζουν προνόμια σχεδόν εξω-ανθρώπινα. Κι όμως, στο τέλος, η άρνηση της Σαντρά να αποδεχθεί μια ταπεινωτική “χάρη” αποκαθιστά κάτι πολύ πιο σπουδαίο από μια θέση εργασίας: την προσωπική αξιοπρέπεια και τη δύναμη να λες «όχι».